

Премијер Александар Вучић не учествује у изборној кампањи никад, осим у свакој прилици. Нема овдје контрадикције. Управо су на овај начин Српска напредна странка и њен лидер ушли у изборну годину. Како то изгледа?

1. Тврдити да од државних послова и бриге за народ једва примјећујете да постоји нека кампања. Према њеним актерима односити се поспрдно, проглашавати их за нераднике и људе који дане проводе на друштвеним мрежама, у трачевима и сличном мућењу воде.

2. Ризиковати да председник Србије Томислав Николић добије црвене флеке на лицу од стреса сваки пут када се појавите у јавности и двосмислено одговорите на питање да ли ће те подржати његов реизбор или се сами кандидирати. Од овог нема ничег бољег за одржавање тензије и гарантира вам да сте стално у центру пажње. Такођер, наведено се схвата и као неодољив притисак народа да се прихватите кандидатуре и жртвујете за виши циљ. А познато је да када је о том ријеч да нисте у стању рећи - не.

3. Стално доносити добре вијести и самохвалисати се. Примјер: у недјељу, точно у подне, најавити највећа улагања у здравство "од Другог свјетског рата" на овамо и изрибати директора ЕПС-а због рачуна за струја. Тако се, са владине говорнице, обзнањује брига за обичног човјека и показује да нема тог министра или било кога другог тко вас може замјенити.

4. О кандидатима за председника Србије говорити "бираним" ријечима. Посебно нагласити да о њима не желите рећи да су упропастили и покрали Србију, те остало што пишу ваши таблоиди. Константним понављањем тих увреда уз цинично изражавање најљепших жеља, бирачко тијело не може а да не осјети да сте ви див окружен патуљцима без икакве шансе за успјех.

5. И за крај - уздати се да ће већина и даље вјеровати вама, а не својим очима.

(Време)